

STOREBÆLT OG BRO OG TUNNEL.

Vi vil synge lidt om "gamle dage",
da med tog belæsset færgen gik.
Vi var faktisk ikke at beklage,
labbed' kaffe eller anden drik.
Og når solen skinned', havet glimted',
som når diamanter daled' ned,
alle sad og efter Sprogø skimted',
stille ø i al beskedenhed.

Af og til i meget høje bølger
så var sylte ikke populær.
Disse bølger ha'de visse følger,
selv for den, der ha'de sylte kær.
Man fik end'lig styr på hop og dykken,
stabilisatorer gjorde, at
færgeturene blev bare lykken.
Kaffekoppen blev, hvor den var sat.

Men nu er det slut med bølgeskvulpen.
Tog ska' nemlig ikke sejle mer'!
Vi er blevet meget bedre hjulpen -
med en bro og en tunnel det sker!
Der ska' køres under bæltestedet!
Den ska' end'lig bruges denne bro,
som så længe har os alle glædet,
skønt den bare stod i fred og ro.

Af minutter ka' vi mange spare
ved at bruge bro og "sugerør".
Uden stop ka' toget bare fare,
vi ska' vise, at vi sagtens tør!
Mens klaustrofobien i os raser,
skal det ses på os, vi har det rart:
læser, snakker, smiler lidt og daser -
skønt vi faktisk er til flugt parat!

Godt, det ikke varer særlig længe
med at fræse under Storebælt!
Vi ka' atter masken fra os hænge
og behøver ikke spille helt.
En, to, tre vort tog er atter fremme,
og det styrter vid're mod sit mål.
Her på landjord føler vi os hjemme,
bedre her end under torsk og ål!

Har man taget turen nogle gange,
bli'r man sikkert knapt så nervesyg,
for et fremskridt ka' let gøre bange,
som dengang bilismen, den var ny.
Mange år var det for os kun drømme -
knytte Jylland-Fyn med Sjælland fast -
overvinde bæltets stærke strømme -
overvinde blæst og bølgekast!

Drøm blev sandhed med teknikkens sejre:
Danmark blev ET HELE - sat på spor!
Det er dejligt, og i dag vi fejrer
BÅNDET MELLEM FYN OG STOREBROR!
Vi har fælles sprog, kultur og baggrund,
derfor har vi brug for nærkontakt!
Det der byggedes i bæltets havbund,
det har END'LIG DANMARK SAMMENLAGT.

Eva Antkowiak